

Kohelet in 4 Voices

- 1..... Introduction - פתיחה - א:א-יא
- 2..... **The Integrated Kohelet** - הפתרון המשולב - א:יב-ב:כג - פתיחה ב' :
- 3..... חלק א' :
- 3..... ב:כד-ג:כב - **הנהנתן** (א)
- 4..... ד:א-טז - **העמל** (א)
- 5..... ד:יז-ה:יא - **הירא** (א)
- 6..... ה:יב-ו:יב - **העמל** (ב')
- 7..... חלק ב' :
- 7..... ז:א-כב - **החכם** (א)
- 8..... ז:כג-ח:יג - **הירא** (ב) **(והחכם)**
- 9..... ח:יד-ט:טז - **הנהנתן** (ב)
- 10..... ט:יז-י:יט - **החכם** (ב)
- 11..... י:כ-יב:ז - **הירא** (ג)
- 12..... יב:ח-יד - סיכום

Introduction - פתיחה - א:א-יא

(I:1) The words of Kohelet, the son of David, king in Jerusalem.

(2) "Vanity of vanities," says Kohelet, "Vanity of vanities, all is vanity."

(3) What does man gain from all his labor in which he labors under the sun?

(4) One generation goes, and another generation comes; but the earth remains forever.

(5) The sun also rises, and the sun goes down, and hurries to its place where it rises.

(6) The wind goes toward the south, and turns around to the north. It turns around continually as it goes, and the wind returns again to its courses.

(7) All the rivers run into the sea, yet the sea is not full. To the place where the rivers flow, there they flow again.

(8) All things are full of weariness beyond uttering. The eye is not satisfied with seeing, or the ear filled with hearing.

(9) That which has been is that which shall be; and that which has been done is that which shall be done. And there is no new thing under the sun.

(10) Is there a thing of which it may be said, "Behold, this is new?" It has been long ago, in the ages which were before us.

(11) There is no memory of the former; and there shall not be any memory of the latter that are to come, among those that shall come after.

(א:א) דְּבַרִּי קִהְלֵת בְּרִדְוֹד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם :

(ב) הַבָּל הַבָּלִים אָמַר קִהְלֵת הַבָּל הַבָּלִים הַכֹּל הַבָּל :

(ג) מִהַיִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

(ד) דָּוָר הַלֵּךְ וְדָוָר זָאֵה וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת :

(ה) וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם :

(ו) הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב סָבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעֹלֵס־בִּיבְתָיו שֵׁב הָרוּחַ :

(ז) כָּל־הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְּכִים שֵׁם הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת :

(ח) כָּל־הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא־יִכָּל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵינָיו לְרְאוֹת וְלֹא־תִמְלֵא אָזְנוֹ מִשְׁמֹעַ :

(ט) מִהַשְׁהִיָּה הוּא שִׁהִיָּה וּמִהַשְּׁנַעֲשֵׂה הוּא שִׁיעֲשֵׂה וְאֵין כָּל־חֵדֶשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

(י) יֵשׁ דְּבָר שִׁיאִמַר רְאֵה־זֶה חֵדֶשׁ הוּא כְּבָר הִיָּה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הִיָּה מִלְּפָנָיו :

(יא) אֵין זְכָרוֹן לְרֵאשֻׁנִים וְגַם לְאַחֲרָנִים שִׁהִיו לֹא־יִהְיֶה לָּהֶם זְכָרוֹן עִם שִׁהִיו לְאַחֲרָנָה : פ

The Integrated Kohelet - הפתרון המשולב - איב:ב:כג - פתיחה ב':

(I:12) I, Kohelet, was king over Israel in Jerusalem. (13) I applied my heart to seek and to search out by wisdom concerning all that is done under the sky. It is a heavy burden that God has given to the sons of men to be afflicted with. (14) I have seen all the works that are done under the sun; and behold, all is vanity and a chasing after wind. (15) That which is crooked can't be made straight; and that which is lacking can't be counted. (16) I said to myself, "Behold, I have obtained for myself great wisdom above all who were before me in Jerusalem. Yes, my heart has had great experience of wisdom and knowledge." (17) I applied my heart to know wisdom, and to know madness and folly. I perceived that this also was a chasing after wind. (18) For in much wisdom is much grief; and he who increases knowledge increases sorrow. (II:1) I said in my heart, "Come now, I will test you with mirth and enjoy pleasure;" and behold, this also was vanity. (2) I said of laughter, "It is foolishness;" and of mirth, "What does it accomplish?" (3) I searched in my heart how to cheer my flesh with wine, my heart yet guiding me with wisdom, and how to lay hold of folly, until I might see what it was good for the sons of men that they should do under heaven all the days of their lives. (4) I made myself great works. I built myself houses. I planted myself vineyards. (5) I made myself gardens and parks, and I planted trees in them of all kinds of fruit. (6) I made myself pools of water, to water from it the forest where trees were reared. (7) I bought male servants and female servants, and had servants born in my house. I also had great possessions of herds and flocks, beyond all who were before me in Jerusalem. (8) I also gathered silver and gold for myself, and the treasure of kings and of the provinces. I got myself male and female singers, and the delights of the sons of men, women, very many. (9) So I was great, and increased more than all who were before me in Jerusalem. My wisdom also remained with me. (10) Whatever my eyes desired, I didn't keep from them. I didn't withhold my heart from any joy, for my heart rejoiced because of all my labor, and this was my portion from all my labor. (11) Then I looked at all the works that my hands had worked, and at the labor that I had labored to do; and behold, all was vanity and a chasing after wind, and there was no profit under the sun. (12) I turned myself to consider wisdom, madness, and folly, for what can the king's successor do? Just that which has already been done. (13) Then I saw that wisdom excels folly, as far as light excels darkness. (14) The wise man's eyes are in his head, but the fool walks in darkness; and yet I perceived that one event happens to them all. (15) Then I said in my heart, "As it happens to the fool, so it will happen even to me; and why was I then wiser?" Then said I in my heart that this also is vanity. (16) For of the wise man, even as of the fool, there is no memory forever, seeing that in the days to come all will have been long forgotten. Indeed, the wise man must die just like the fool! (17) So I hated life, because the work that is worked under the sun was grievous to me; for all is vanity and a chasing after wind. (18) I hated all my labor in which I labored under the sun, seeing that I must leave it to the man who comes after me. (19) Who knows whether he will be a wise man or a fool? Yet he will have rule over all of my labor in which I have labored, and in which I have shown myself wise under the sun. This also is vanity. (20) Therefore I began to cause my heart to despair concerning all the labor in which I had labored under the sun. (21) For there is a man whose labor is with wisdom, with knowledge, and with skillfulness; yet he shall leave it for his portion to a man who has not labored for it. This also is vanity and a great evil. (22) For what has a man of all his labor, and of the striving of his heart, in which he labors under the sun? (23) For all his days are sorrows, and his travail is grief; yes, even in the night his heart takes no rest. This also is vanity.

(א:יב) אָנִי קֹהֶלֶת הֵיטִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם : (יג) וְנִתְּתִי אֶת־לִבִּי לְדַרוֹשׁ וּלְתוֹרֹ בְּחַכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם הוּא | עֲנִינוּ רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּו : (יד) רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַשׁ וְהִנֵּה הַכָּל הִבֵּל וְרַעוּת רֹחַ : (טו) מַעֲנוֹת לֹא־יֻכָּל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא־יֻכָּל לְהַמְנוֹת : (טז) דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגַּדְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הִיָּה לִפְנֵי עַל־יְרוּשָׁלַם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת : (יז) וְאֶתְנֶה לִבִּי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הוֹלָלוֹת וְשִׁכְלוֹת יְדַעְתִּי שֶׁגַּם־זֶה הוּא רַעֲיוֹן רֹחַ : (יח) כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב : (ב:א) אֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְבָבִי לִכְהֵנָּה אֲנַסְכָּה בְּשִׂמְחָה וְרָאָה בְּטוֹב וְהִנֵּה גַם־הוּא הִבֵּל : (ב) לְשִׁחוק אֲמַרְתִּי מֵהוֹלָל וּלְשִׂמְחָה מֵהֵזָה עֲשָׂה :

(ג) תִּרְתִּי בִלְבָבִי לַמְשׁוֹד בִּינוּ אֶת־בְּשָׂרִי וְלִבִּי נִהַג בְּחַכְמָה וְלֹאֲחוּ בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר־אֲרָאָה אִיזָה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ תַחַת הַשָּׁמַיִם מִסֹּפֵר יְמֵי חַיֵּיהֶם : (ד) הִגַּדְתִּי מַעֲשִׂי בְּנִיתִי לִל בָּתִּים וְנִטְעַנְתִּי לִי כְרָמִים : (ה) עֲשִׂיתִי לִי גִנוֹת וּפְרָדְסִים וְנִטְעַנְתִּי בָהֶם עֵץ כַּלְפָּרִי : (ו) עֲשִׂיתִי לִי בָרְכוֹת מֵיָם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֲצִים : (ז) קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בֵית הִנֵּה לִי גַם מִקְנֵה בָקָר וְצֹאן הַרְבֵּה הִנֵּה לִי מִכָּל שֶׁהָיוּ לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם : (ח) כִּנְסַתִּי לִי גַם־כֶּסֶף וְזָהָב וְסִגְלַת מַלְכִים וְהַמְדִינוֹת עֲשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנוּגָת בְּנֵי הָאָדָם שְׂדֵה וְשׂוֹדוֹת : (ט) וְגִדְלַתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכָּל שֶׁהִיָּה לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם אֶף חֲכָמְתִי עֲמַדָּה לִי : (י) וְכָל־אֲשֶׁר שָׂאֲלוּ עֵינָי לֹא אֲצַלְתִּי מֵהֶם לֹא־מִנְעַתִּי אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה כִּי־לִבִּי שָׂמַח מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הִיָּה חֻלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי : (יא) וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יְדֵי וּבְעַמְלִי שֶׁעַמְלַתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכָּל הִבֵּל וְרַעוּת רֹחַ וְאִין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : (יב) וּפְנִיתִי אֲנִי לְרָאוֹת חֲכָמָה וְהוֹלָלוֹת וְסִכְלוֹת כִּי־לִי מֵהָ אָדָם שֶׁבּוֹא אַחֲרָי הַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר־כָּבַר עֲשׂוּהוּ : (יג) וְרָאִיתִי אֲנִי שֶׁגֵּשׁ יִתְרוֹן לְחֲכָמָה מִרְהַסְכְּלוֹת כִּי־תִרְוֹן הָאוֹר מִרְהַשָּׁף : (יד) הַחֲכָם עֲנִינוּ בְּרֵאוֹשׁוֹ וְהַכְּסִיל בְּחֶשֶׁף הוֹלֵךְ וְנִדְעַתִּי גַם־אֲנִי שֶׁמִּקְרָה אֶחָד יִקְרָה אֶת־כָּלָם : (טו) וְאֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְבָבִי כִּמְקָרָה הַכְּסִיל גַם־אֲנִי יִקְרָנִי וְלָמָּה חֲכָמְתִי אֲנִי אֶז יוֹתֵר וְדִבַּרְתִּי בִלְבָבִי שֶׁגַּם־זֶה הִבֵּל : (טז) כִּי אִין זְכָרוֹן לְחֲכָם עִם־הַכְּסִיל לַעֲוֹלָם בְּשֶׁכַּבֵּר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכָּל נִשְׁכַּח וְאִין יָמוֹת הַחֲכָם עִם־הַכְּסִיל : (יז) וְשִׁנְאַתִּי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עַל־הַמַּעֲשֵׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי־הִבֵּל הִבֵּל וְרַעוּת רֹחַ : (יח) וְשִׁנְאַתִּי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ שֶׁאֲנִי־חָנוּ לְאָדָם שִׁיָּהִי אַחֲרָי : (יט) וְכִי יוֹדַע הַחֲכָם יְהִי־הוּ אֹז סֶכֶל וְיִשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעַמְלַתִּי וְשִׂחְמַתִּי תַחַת הַשָּׁמַשׁ גַּם־זֶה הִבֵּל : (כ) וְסִבּוֹתִי אֲנִי לִיאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הַעֲמָל שֶׁעַמְלַתִּי תַחַת הַשָּׁמַשׁ : (כא) כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעַמְלוֹ בְּחַכְמָה וּבְדַעַת וּבְכַשְׁרוֹן וְלֹאֲדָם שֶׁלֹּא עֹמֵל־בּוֹ יִתְנַנוּ חֻלְקוֹ גַּם־זֶה הִבֵּל וְרַעַה רַבָּה : (כב) כִּי מֵהִיָּזָה לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבְרַעֲיוֹן לְבוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : (כג) כִּי כָל־יָמָיו מִכְּאֲבִים וְכָעַס עֲנִינוּ גַם־בְּלִילָה לֹא־שָׁכַב לְבוֹ גַּם־זֶה הִבֵּל הוּא :

חלק א':

ב:כד-ג:כב - הנהנתו (א)

(II:24) There is nothing better for a man than that he should eat and drink, and make his soul enjoy good in his labor. This also I saw, that it is from the hand of God.

(25) For who can eat, or who can have enjoyment, more than I?
 (26) For to the man who pleases him, God gives wisdom, knowledge, and joy; but to the sinner he gives travail, to gather and to heap up, that he may give to him who pleases God. This also is vanity and a chasing after wind.

(III:1) For everything there is a season, and a time for every purpose under heaven:

(2) a time to be born, and a time to die; a time to plant, and a time to pluck up that which is planted;

(3) a time to kill, and a time to heal; a time to break down, and a time to build up;

(4) a time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance;

(5) a time to cast away stones, and a time to gather stones together; a time to embrace, and a time to refrain from embracing;

(6) a time to seek, and a time to lose; a time to keep, and a time to cast away;

(7) a time to tear, and a time to sew; a time to keep silence, and a time to speak;

(8) a time to love, and a time to hate; a time for war, and a time for peace.

(9) What profit has he who works in that in which he labors?

(10) I have seen the burden which God has given to the sons of men to be afflicted with.

(11) He has made everything beautiful in its time. He has also set eternity in their hearts, yet so that man can't find out the work that God has done from the beginning even to the end.

(12) I know that there is nothing better for them than to rejoice, and to do good as long as they live.

(13) Also that every man should eat and drink, and enjoy good in all his labor, is the gift of God.

(14) I know that whatever God does, it shall be forever. Nothing can be added to it, or anything taken from it; and God has done it, that men should fear before him.

(15) That which is has been long ago, and that which is to be has been long ago, for God seeks after the pursued.

(16) Moreover I saw under the sun, in the place of justice, that wickedness was there; and in the place of righteousness, that wickedness was there.

(17) I said in my heart, "God will judge the righteous and the wicked; for there is a time there for every purpose and for every work."

(18) I said in my heart, "As for the sons of men, God tests them, so that they may see that they themselves are like animals.

(19) For that which happens to the sons of men happens to animals. Even one thing happens to them. As the one dies, so the other dies. Yes, they have all one breath; and man has no advantage over the animals, for all is vanity.

(20) All go to one place. All are from the dust, and all turn to dust again.

(21) Who knows the spirit of man, whether it goes upward, and the spirit of the animal, whether it goes downward to the earth?"

(22) Therefore I saw that there is nothing better than that a man should rejoice in his works; for that is his portion. For who can bring him to see what will be after him?

(ב:כד) אִין־טוב באדם שיאכל ושתה וראה את־נפשו טוב בעמלו גם־זה ראיתי אני כי מי מיד האלהים היא :

(כה) כי מי יאכל ומי יהוש חוץ ממני :

(כו) כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן עינו לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם־זה הבל ורעות רוח :

(ג:א) לכל זמן ועת לכל־חפץ תחת השמים : ס

(ב) עת ללדת ועת למות

עת לטעת ועת לעקור נטוע :

(ג) עת להרוג ועת לרפוא

עת לפרוץ ועת לבנות :

(ד) עת לבכות ועת לשחוק

עת ספוד ועת רקוד :

(ה) עת להשליך אבנים ועת פנוס אבנים

עת לחבוק ועת לרחק מתבק :

(ו) עת לבקש ועת לאבד

עת לשמור ועת להשליך :

(ז) עת לקרוע ועת לתפור

עת לחשות ועת לדבר :

(ח) עת לאהב ועת לשנא

עת מלחמה ועת שלום : ס

(ט) מה־יתרון העושה באשר הוא עמל :

(י) ראיתי את־הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו :

(יא) את־הכל עשה יפה בעתו גם את־העלם נתן בלבם מבלי אשר לא־ימצא האדם את־המעשה אשר־עשה האלהים מראש ועד־סוף :

(יב) ידעתי כי אין טוב גם כי אם־לשמוח ולעשות טוב בחייו :

(יג) וגם פלה־אדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל־עמלו מתת אלהים היא :

(יד) ידעתי כי כלא־אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו :
 (טו) מה־שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את־נרדף :

(טז) ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע :

(יז) אמרתי אני בלבי את־הצדיק ואת־הרשע ישפט האלהים כי־עת לכל־חפץ ועל פלה־מעשה שם :

(יח) אמרתי אני בלבי על־דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם־בהמה המה להם :

(יט) כי מקרה בני־האדם ומקרה הבהמה ומקרה אהד להם פמות זה בן מות זה ורוח אהד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הבל הבל :

(כ) הבל הולך אל־מקום אהד הכל היה מרה־עפר והכל שב אל־העפר :

(כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ :

(כב) וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו :

ד:א-טז - העמל (א)

(IV:1) Then I returned and saw all the oppressions that are done under the sun. And behold, the tears of those who were oppressed, and they had no comforter; and on the side of their oppressors there was power; but they had no comforter.

(2) Therefore I praised the dead who are already dead more than the living who are yet alive.

(3) Yes, better than them both is him who has not yet been, who has not seen the evil work that is done under the sun.

(4) Then I saw all the labor and achievement that is the envy of a man's neighbor. This also is vanity and a striving after wind.

(5) The fool folds his hands together and eats his own flesh.

(6) Better is a handful, with quietness, than two handfuls, with labor and chasing after wind.

(7) Then I returned and saw vanity under the sun.

(8) There is one who is alone, and he has neither son nor brother. There is no end to all of his labor, neither are his eyes satisfied with wealth. For whom then, do I labor, and deprive my soul of enjoyment? This also is vanity, yes, it is a miserable business.

(9) Two are better than one, because they have a good reward for their labor.

(10) For if they fall, the one will lift up his fellow; but woe to him who is alone when he falls, and doesn't have another to lift him up.

(11) Again, if two lie together, then they have warmth; but how can one keep warm alone?

(12) If a man attacks one who is alone, two shall withstand him; and a threefold cord is not quickly broken.

(13) Better is a poor and wise youth than an old and foolish king who doesn't know how to receive admonition any more.

(14) For out of prison he came forth to be king; yes, even in his kingdom he was born poor.

(15) I saw all the living who walk under the sun, that they were with the youth, the other, who succeeded him.

(16) There was no end of all the people, even of all them over whom he was--yet those who come after shall not rejoice in him. Surely this also is vanity and a chasing after wind.

(ד:א) וְשָׁבֹתִי אֲנִי וְאָרָאָה אֶת־כָּל־הַעֲשָׂוִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנְהוּ דַמְעַת הַעֲשָׂוִים וְאִין לָהֶם מְנַחֵם וּמְנַדַּע עֲשֻׁקֵיהֶם כִּיחַ וְאִין לָהֶם מְנַחֵם :

(ב) וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שְׂפָבָר מֵתוֹ מֵרַחֲמַיִים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה :

(ג) וטוב משניהם את אשר עָדוֹן לא היה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה הַרָע אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ :

(ד) וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָל וְאֶת־כָּל־שָׂרוֹן הַמַּעֲשֵׂה כִּי הִיא קִנְיַת־אִישׁ מִרַעְיוֹ גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רֹחַ :

(ה) הַכֹּסֶל חֹבֵק אֶת־זֵדוֹ וְאֵכֵל אֶת־בָּשָׂרוֹ :

(ו) טוב מלא כף נחת ממלא חפזים עמל ורעות רוח :

(ז) וְשָׁבֹתִי אֲנִי וְאָרָאָה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ :

(ח) יֵשׁ אַחַד וְאִין שְׁנַיִם גַּם בְּוֹ וְאֵח אִירְלוֹ וְאִין קֹץ לְכָל־עֲמָלוֹ גַּם־עֵינֹו לֹא־תִשָּׁבַע עֲשָׂר וּלְמִי אֲנִי עֲמָל וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי

מטובה גם זה הֶבֶל וְעַנְיָן רַע הוּא :

(ט) טובים השנים מן־האחד אֲשֶׁר יִשְׁלָהֶם שְׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם :

(י) כִּי אִם־יִפְלוּ הָאֶחָד יִקָּים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שְׁיִפֹּל וְאִין שְׁנַיִם לְהַקִּימוֹ :

(יא) גם אם־ישָׁכְבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵידָךְ יָחֵם :

(יב) וְאִם־יִתְקַפּוּ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעֲמִדוּ נַגְדוֹ וְחַוִּטֵּל הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא בְמַהֲרָה יִנְתַּק :

(יג) טוב ילד מסבב וְחַכְמָךְ מִמְּלָךְ זָקֵן וְכֹסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לְהִזְהַר עוֹד :

(יד) כִּי־מַבִּית הַסּוֹרִים יֵצֵא לְמַלְךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רֵשׁ :

(טו) רָאִיתִי אֶת־כָּל־רַחֲמַיִים הַמְהַלְכִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיָּלֵד הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר יַעֲמִד תַּחֲתָיו :

(טז) אִין־קֹץ לְכָל־הָעַם לְכָל אֲשֶׁר־הִיָּה לְפָנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים לֹא יִשְׁמַחֲרִבוּ בְּיָגַם־זֶה הֶבֶל וְרַעֲיוֹן רֹחַ :

ד:יז-ה:יא - הירא (א)

(IV:17) Guard your steps when you go to God's house; for to draw near to listen is better than to give the sacrifice of fools, for they don't know that they do evil.

(V:1) Don't be rash with your mouth, and don't let your heart be hasty to utter anything before God; for God is in heaven, and you on earth. Therefore let your words be few.

(2) For as a dream comes with a multitude of cares, so a fool's speech with a multitude of words.

(3) When you vow a vow to God, don't defer to pay it; for he has no pleasure in fools. Pay that which you vow.

(4) It is better that you should not vow, than that you should vow and not pay.

(5) Don't allow your mouth to lead you into sin. Don't protest before the messenger that this was a mistake. Why should God be angry at your voice, and destroy the work of your hands?

(6) For in the multitude of dreams there are vanities, as well as in many words; but you must fear God.

(7) If you see the oppression of the poor, and the violent taking away of justice and righteousness in a district, don't marvel at the matter; for one official is eyed by a higher one, and there are officials over them.

(8) A king who makes himself servant to the land, is an advantage to the land in all.

(9) He who loves silver shall not be satisfied with silver; nor he who loves abundance, with increase; this also is vanity.

(10) When goods increase, those who eat them are increased; and what advantage is there to its owner, except to feast on them with his eyes?

(11) The sleep of a laboring man is sweet, whether he eats little or much; but the abundance of the rich will not allow him to sleep.

(ד:יז) שְׁמֹר רַגְלְךָ כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל־בַּיִת הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמֹעַ מִתֵּת הַכֹּסִיפִים זָבַח כִּי־אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע:

(ה:א) אַל־תִּבְהַל עַל־פִּיךָ וְלִבְךָ אַל־יִמְהַר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן יִהְיֶה דְבַרְךָ מְעַטִּים:

(ב) כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרַב עֲנָן וְקוֹל כֹּסִיל בְּרַב דְּבָרִים:

(ג) כַּאֲשֶׁר תִּדְוֹר נִדְוֹר לֹא־לֵהָיִים אַל־תִּאְחַר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין חֲפָצ בְּכֹסִיפִים אֶת אֲשֶׁר־תִּדְוֹר שְׁלָם:

(ד) טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדְוֹר מִשֶּׁתִּדְוֹר וְלֹא תִשְׁלָם:

(ה) אַל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לַחֲטִיָּה אֶת־בִּשְׁרֶיךָ וְאַל־תִּאֲמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שִׁגְגָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלְךָ וְחִבְּל אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:

(ו) כִּי בְּרַב חֲלָמוֹת וְהִבָּלִים וּדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יִרָא:

(ז) אִם־עֲשָׂק רָשׁ וְגִזְל מִשְׁפָּט וְצָדֵק תִּרְאֶה בְּמִדִּינָה אַל־תִּתְמָה עַל־חֲפָצ כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבְהַי שְׁמֹר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם:

(ח) וַיִּתְרוּן אָרֶץ בְּכָל הוּא מְלֹךְ לְשֹׁדָה נִעְבָּד:

(ט) אֲהַב כְּסֶף לֹא־יִשְׂבַע כְּסֶף וּמִי־אֲהַב בְּהֶמוֹן לֹא תִבּוֹאָה גְּסֻזָּה הִבָּל:

(י) בְּרִבּוֹת הַטּוֹבָה רְבוּ אוֹכְלֶיהָ וּמַה־כִּשְׁרוֹן לִבְעֻלָּיהָ כִּי אִם־רְאוֹת עֵינָיו:

(יא) מִתּוֹקָה שְׁנַת הַעֲבֹד אִם־מְעַט וְאִם־הַרְבֵּה יֹאכַל וְהִשְׁבַּע לַעֲשִׂיר אֵינָנו מִנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן:

ה:יב-ו:יב- העמל (ב')

(V:12) There is a grievous evil which I have seen under the sun, wealth kept by its owner to his harm.

(13) Those riches perish by misfortune, and if he has fathered a son, there is nothing in his hand.

(14) As he came forth from his mother's womb, naked shall he go again as he came, and he shall take nothing for his labor which he may carry away in his hand.

(15) This also is a grievous evil, that in all points as he came, so shall he go. And what profit does he have who labors for the wind?

(16) All his days he also eats in darkness; he is vexed and has sickness and wrath.

(17) Behold, that which I have seen to be good and proper is for one to eat and to drink, and to enjoy good in all his labor in which he labors under the sun all the days of his life which God has given him; for this is his portion.

(18) Every man also to whom God has given riches and wealth, and has given him power to eat of it, and to take his portion, and to rejoice in his labor--this is the gift of God.

(19) For he shall not often reflect on the days of his life; because God occupies him with the joy of his heart.

(VI:1) There is an evil which I have seen under the sun, and it is heavy on men:

(2) a man to whom God gives riches, wealth, and honor, so that he lacks nothing for his soul of all that he desires, yet God gives him no power to eat of it, but a foreigner eats it. This is vanity, and it is an evil disease.

(3) If a man fathers a hundred children, and lives many years, so that the days of his years are many, but his soul is not filled with good, and moreover he has no burial, I say, that a miscarriage is better than he;

(4) for it comes in vanity, and departs in darkness, and its name is covered with darkness.

(5) Moreover it has not seen the sun or known it. This has rest rather than the other.

(6) Yes, though he lives a thousand years twice told, and yet fails to enjoy good, do not all go to one place?

(7) All the labor of man is for his mouth, and yet the appetite is not filled.

(8) For what advantage has the wise more than the fool? What has the poor man, that knows how to walk before the living?

(9) Better is the sight of the eyes than the wandering of the desire. This also is vanity and a chasing after wind.

(10) Whatever has been, its name was given long ago; and it is known what man is. He cannot contend with him who is mightier than he.

(11) For there are many words that create vanity. What does that profit man?

(12) For who knows what is good for man in life, all the days of his vain life which he spends like a shadow? For who can tell a man what will be after him under the sun?

(ה:יב) יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבצעלו לרעתו:

(יג) ואבד העשר ההוא בעניו רע והוליד לו ואין בידו מאומה:

(יד) כעשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לאישא בעמלו שילך בידו:

(טו) וגם זה רעה חולה פלעמת שבא בו ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח:

(טז) גם פלימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו נהפך:

(יז) הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר יגתרו האלהים פיהו חלקו:

(יח) גם כל האדם אשר גתרו האלהים עשר וינכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמוח בעמלו זה ממת אלהים היא:

(יט) כי לא הרבה יזכר את ימי חיו כי האלהים מענה בשמת לבו:

(ו:א) יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם:

(ב) איש אשר יתרו האלהים עשר וינכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו מפל אשר יתאזה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי לאכלנו זה הבל וחלי רע הוא:

(ג) אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחלה ורבו שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבוע מר הטובה וגם קבורה לא תיתת לו אמרתי טוב ממנו הנפל:

(ד) כי יבהבל בא ובהשך ילך ובהשך שמו יכסה:

(ה) גם עמש לא יראה ולא ידע נחת לזה מזה:

(ו) ואלו חלה אלו שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך:

(ז) פלעמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא:

(ח) כי מה יותר לחכם מר הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים:

(ט) טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח:

(י) מה שהיה כבר נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדיו עם שתקוף ממנו:

(יא) כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם:

(יב) כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיו הבלו ויעשם כאל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

חלק ב':**ז:א-כב - החכם (א)**

(VII:1) A good name is better than fine perfume; and the day of death better than the day of one's birth.

(2) It is better to go to the house of mourning than to go to the house of feasting, for that is the end of all men, and the living should take this to heart.

(3) Sorrow is better than laughter; for by the sadness of the face the heart is made good.

(4) The heart of the wise is in the house of mourning; but the heart of fools is in the house of mirth.

(5) It is better to hear the rebuke of the wise, than for a man to hear the song of fools.

(6) For as the crackling of thorns under a pot, so is the laughter of the fool. This also is vanity.

(7) Surely extortion makes the wise man foolish; and a bribe destroys the understanding.

(8) Better is the end of a thing than its beginning. The patient in spirit is better than the proud in spirit.

(9) Don't be hasty in your spirit to be angry, for anger rests in the bosom of fools.

(10) Don't say, "Why were the former days better than these?" For you do not ask wisely about this.

(11) Wisdom is as good with an inheritance and an advantage to those that see the sun.

(12) For wisdom is a defense, even as money is a defense; but the excellency of knowledge is that wisdom preserves the life of him who has it.

(13) Consider the work of God, for who can make that straight, which he has made crooked?

(14) In the day of prosperity be joyful, and in the day of adversity consider. Yes, God has made the one side by side with the other, to the end that man should not find out anything after him.

(15) All this have I seen in my days of vanity: there is a righteous man who perishes in his righteousness, and there is a wicked man who lives long in his evil-doing.

(16) Don't be overly righteous, and do not make yourself overly wise. Why should you destroy yourself?

(17) Don't be too wicked, and do not be foolish. Why should you die before your time?

(18) It is good that you should take hold of this. Yes, also from that don't withdraw your hand; for he who fears God will come forth from them all.

(19) Wisdom is a stronghold to the wise man more than ten rulers who are in a city.

(20) Surely there is not a righteous man on earth who does good and doesn't sin.

(21) Also don't take heed to all words that are spoken, lest you hear your servant curse you;

(22) for often your own heart knows that you yourself have likewise cursed others.

ז:א טוב שם משמון טוב ויום המוות מיום הולדו :

ז:ב טוב ללכת אלביתאבל מלכת אלבית משתה באשר הוא סוף פלהאדם והחי יתן אל לבו :

ז:ג טוב פעס משחק פירע פנים ייטב לב :

ז:ד לב חכמים בבית אבל ולב פסילים בבית שמחה :

ז:ה טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר פסילים :

ז:ו כי קול הסירים תחת השיר כן שחק הפסיל וגםזה הבל :

ז:ז כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה :

ז:ח טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארד רוח מגבה רוח :

ז:ט אל תבטל בריוח לכעוס כי פעס בתיק פסילים ינוח :

ז:י אל תאמר מה הלה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה :

ז:יא טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש :

ז:יב כי בצל החכמה בצל הנסוף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה :

ז:יג ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתון את אשר עיתו :

ז:יד ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמות זה עשה האלהים על דברת שלא ממצא האדם אחרי מאומה :

ז:טו אתה הפל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו :

ז:טז אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשוים :

ז:יז אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתד :

ז:יח טוב אשר תאחז בזה וגם מנה אל תנח את ידך פירא אלהים יצא את כולם :

ז:יט החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר :

ז:כ כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :

ז:כא גם לכלהדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך :

ז:כב כי גם פועמים רבות ידע לבך אשר גם אתה קללת אחריים :

ז:כג-ח:יג - הירא (ב) (והחכם)

(VII:23) All this have I tested in wisdom. I said, "I will be wise;" but it was far from me.

(24) That which is far off and exceedingly deep, who can find it out?

(25) I turned around, and my heart sought to know and to search out, and to seek wisdom and the scheme of things, and to know that wickedness is stupidity, and that foolishness is madness.

(26) I find more bitter than death the woman whose heart is snares and traps, whose hands are chains. Whoever pleases God shall escape from her; but the sinner will be ensnared by her.

(27) Behold, this have I found, says Kohelet, adding one to another, to find out the account

(28) which my soul still seeks, but I have not found. One man among a thousand I have found; but a woman among all those I have not found.

(29) Behold, this only have I found, that God made man upright but they search for many accounts.

(VIII:1) Who is like the wise man? And who knows the interpretation of a thing? A man's wisdom makes his face shine, and the impudence of his face is changed.

(2) I, "Keep the king's command!" because of the oath to God.

(3) Don't be hasty to go out of his presence. Don't persist in an evil thing, for he does whatever pleases him.

(4) For, the king's word is supreme. Who can say to him, "What are you doing?"

(5) Whoever keeps the commandment shall not come to harm, and his wise heart will know the time and judgment.

(6) For there is a time and judgment for every purpose, for the wickedness of man is heavy on him.

(7) For he doesn't know that which will be; for who can tell him how it will be?

(8) There is no man who has power over the spirit to contain the spirit; neither does he have power over the day of death. There is no discharge in war; neither shall wickedness deliver those who practice it.

(9) All this have I seen, and applied my mind to every work that is done under the sun. There is a time in which one man has power over another to his hurt.

(10) Indeed, I saw the wicked buried, who had come from holy places. They went and were forgotten in the city where they did this. This also is vanity.

(11) Because sentence against an evil work is not executed speedily, therefore the heart of the sons of men is fully set in them to do evil.

(12) Though a sinner commits crimes a hundred times, and lives long, --

-- I know that it will be better with those who fear God, who are reverent before him.

(13) But it shall not be well with the wicked, neither shall he lengthen days like a shadow; because he doesn't fear God.

ז:כג) כלה נסיתי בחכמה אמרתי אהבמה והיא רחוקה ממני :

(כד) רחוק מהשקנה ועמק עמק מי ומצאנו :

(כה) סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחסבון ולדעת רשע וחסכות הוללות :

(כו) ומוצא אני מר מפנות אתהאשה אשרהיא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה :

(כז) ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון :

(כח) אשר עודבקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאליה מצאתי ואשה בכלאה לא מצאתי :

(כט) לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים אתהאדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים :

ח:א) מיפהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא :

(ב) אני פירמלך שמור ועל דברת שבועת אלהים :

(ג) אלתיבחל מפניו תלך אלתיעמד בדבר רע כי כלאשר יחפץ עשה :

(ד) באשר דברמלך שלטון ומי אמרו מהתעשה :

(ה) שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם :

(ו) כי לכלחפץ יש עת ומשפט כירעת האדם רבה עליו :

(ז) כיאנינו ידע מהשיקנה כי באשר יהיה מי יגיד לו :

(ח) אין אדם שליט בריוח לכלוא אתהרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע אתבעליו :

(ט) אתכלזה ראיתי ונתון אתלבי לכלמעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו :

(י) ובכו ראיתי רשעים קברים ונאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר פרעשו גסה הבל :

(יא) אשר אירנעשה פתגם מעשה הרעה מהרה עלכו מלא לב בניהאדם בהם לעשות רע :

(יב) אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו -

- כי גסידוע אני אשר יהיהטוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו :

(יג) וטוב לאינהיה לרשע ולאיריף ימים כצל אשר איננו רב מלפני אלהים :

ח:יד-ט:טז - הנהגות (ב)

(VIII:14) There is a vanity which is done on the earth, that there are righteous men to whom it happens according to the work of the wicked and there are wicked men to whom it happens according to the work of the righteous. I said that this also is vanity.

(15) Then I commended mirth, because a man has no better thing under the sun, than to eat, and to drink, and to be joyful; for that will accompany him in his labor all the days of his life which God has given him under the sun.

(16) When I applied my heart to know wisdom, and to see the business that is done on the earth, for also in the day and night, he does not see sleep with his eyes,

(17) then I saw all the work of God, that man can't find out the work that is done under the sun, because however much a man labors to seek it out, yet he won't find it. Yes even though a wise man thinks he can comprehend it, he won't be able to find it.

(IX:1) For all this I laid to my heart, even to clarify all this, that the righteous, and the wise, and their works, are in the hand of God. Whether it is love or hatred, man doesn't know it; all is before them.

(2) All things come alike to all. There is one event to the righteous and to the wicked. to the good, to the clean, to the unclean, to him who sacrifices, and to him who doesn't sacrifice. As is the good, so is the sinner; he who takes an oath, as he who fears an oath.

(3) This is an evil in all that is done under the sun, that there is one event to all; yes also, the heart of the sons of men is full of evil, and madness is in their heart while they live and after that they go to the dead.

(4) For to him who is joined with all the living there is hope; for a living dog is better than a dead lion.

(5) For the living know that they will die, but the dead don't know anything, and they no longer have any reward, for their memory is forgotten.

(6) Also their love, their hatred, and their envy has perished long ago; they no longer have a portion in anything that is done under the sun.

(7) Go your way; eat your bread with joy, and drink your wine with a merry heart; for God has already accepted your works.

(8) Let your garments be always white, and don't let your head lack oil.

(9) Live joyfully with the wife whom you love all the days of your life of vanity, which he has given you under the sun, all your days of vanity, for that is your portion in life, and in your labor in which you labor under the sun.

(10) Whatever your hand finds to do, do it with your might; for there is no work, or reckoning, or knowledge, or wisdom in Sheol, where you are going.

(11) I returned and saw under the sun, that the race is not to the swift, or the battle to the strong, and bread also is not to the wise, and riches also are not to men of understanding, or yet favor to men of skill; but time and chance happen to them all.

(12) For man also doesn't know his time. As the fish that are taken in an evil net, and as the birds that are caught in the snare, even so are the sons of men snared in an evil time, when it falls suddenly on them.

(13) This also I have also seen as wisdom under the sun, and it seemed great to me.

(14) There was a little city, and few men within it; and a great king came against it, besieged it, and built great bulwarks against it.

(15) Now a poor wise man was found in it, and he by his wisdom delivered the city; yet no man remembered that same poor man.

(16) Then I said, "Wisdom is better than strength. Nevertheless the poor man's wisdom is despised, and his words are not heard."

(ח:יד) ישֶׁהֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כַּמַּעֲשֶׂה הַרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שְׂמֹגִיעַ אֲלֵהֶם כַּמַּעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים אַמְרָתִי שְׂגִים־זֶה הֶבֶל :

(טו) וְשִׂבְחִי אֲנִי אֶת־הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵירֻטוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֶאֱכֹל וְלִשְׂתּוֹת וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא לְגִנּוּי בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר־נִתְּנָלוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

(טז) כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לְדַעַת הַחֲכָמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הַעֲנָנוֹ אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שָׁנָה בַּעֲיֵנָיו אֵינְנִי רֹאֶה :

(יז) וְרֵאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לְמַצּוֹא אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם־יֵאמֶר הַחֲכָם לְדַעַת לֹא יוֹכֵל לְמַצּוֹא :

(ט:א) כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלִבּוֹר אֶת־כָּל־זֶה אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם־אֶהְיֶה גַם־שָׂנְאָה אֵין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל לְפָנֵיהֶם :

(ב) הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכֹל מַקְרָה אַחַד לְצַדִּיק וְלְרָשָׁע לְטוֹב וְלְטָהוֹר וְלְטָמֵא וְלִזְבָּח וְלֹאֲשֶׁר אֵינְנו זֹבַח כְּטוֹב כַּחֲטָא הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שְׂבוּעָה יִרָא :

(ג) זֶהוּ רָע בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־מַקְרָה אַחַד לְכֹל וְגַם לֵב בְּנֵי־הָאָדָם מְלֵאֲדָע וְהוֹלְלוֹת בְּלִבְבָם בְּחַיֵיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל־הַמֵּתִים :

(ד) כִּי־מִל אֲשֶׁר יַחֲבֹר אֶל כָּל־הַחַיִּים יֵשׁ בְּטַחֲוֹן כִּי־לִכְלָב חֵל הוּא טוֹב מִרְהֲאָרְגָה הַמֵּת :

(ה) כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂיִמְתּוֹ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאִירְעוּד לְהֵם שְׂכָר כִּי נִשְׂכַח זְכָרָם :

(ו) גַּם אַהֲבַתָּם גַּם־שְׂנְאָתָם גַּם־סִקְנָאָתָם כְּבָר אַבְדָה וְחָלַק אֵין לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

(ז) לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֹץ וְשִׂתָה בְּלִב־טוֹב יִיגַד כִּי כָבֹד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיךְ :

(ח) בְּכָל־עֵת יִהְיֶה בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשִׂמּוֹן עַל־רֹאשְׁךָ אֶל־יַחֲסֹר :

(ט) רֹאֶה חַיִּים עִם־אִשָּׁה אֲשֶׁר־אֶהְבֵת כִּי־יִמְלֵךְ תִּי הַבָּלָד אֲשֶׁר נִתְּרָלָךְ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כֹּל יְמֵי הַבָּלָד כִּי הוּא חִלְקָךְ בַּחַיִּים וּבַעֲמָלָךְ אֲשֶׁר־אַתָּה עֲמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ :

(י) כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יִדָּךְ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֶׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחִשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשֵׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הַלֵךְ שָׂמָה : ס

(יא) שְׂבִתִי וְרֹאֶה תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא לְקַלִּים הַמְרוֹץ וְלֹא לְגַבּוֹרִים הַמְלַחֲמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לְחֵם וְגַם לֹא לְנִבְנִים לְעֹשֶׂר וְגַם לֹא לְיַדְעִים חוֹן כִּי־עֵת וּפְגַע יִקְרָה אֶת־כָּלֶם :

(יב) כִּי גַם לֹא־יִדַע הָאָדָם אֶת־עֵתוֹ כַּדְּגִים שְׂנֹאֲחִזִים בְּמַצוּדָה רָעָה וְכַצִּפּוֹרִים הָאֲחִזוֹת בַּפֶּחַ כֵּהֶם יוֹקֵשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעַת רָעָה כְּשִׂתְפוֹל עֲלֵיהֶם פְּתָאִם :

(יג) גַּם־זֶה רֵאִיתִי חֲכָמָה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֱלִי :

(יד) עֵיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מַעֲט וּבֵאֵלֵיהֶּ מְלָךְ גְּדוֹל וְסַבָּב אַתָּה וּבִנָּה עֲלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים :

(טו) וּמְצָא בָּהּ אִישׁ מִסָּפֶן חָכָם וּמְלִטָה־הוּא אֶת־הָעֵיר בְּחֲכָמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמְסָפֶן הַהוּא :

(טז) וְאַמְרָתִי אֲנִי טוֹבָה חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֲכָמַת הַמְסָפֶן בְּזוּלָה וּדְבָרוֹ אֵינָם נִשְׁמָעִים :

ט:יז-י:יט - החכם (ב)

(IX:17) The words of the wise heard in quiet are better than the cry of him who rules among fools.

(18) Wisdom is better than weapons of war; but one sinner destroys much good.

(X:1) Dead flies cause the oil of the perfumer to send forth an evil odor; so does a little folly outweigh wisdom and honor.

(2) A wise man's understanding is at his right hand, but a fool's understanding is at his left.

(3) Yes also, when the fool walks by the way, his understanding fails him, and he says to everyone that he is a fool.

(4) If the spirit of the ruler rises up against you, don't leave your place; for gentleness lays great offenses to rest.

(5) There is an evil which I have seen under the sun, the sort of error which proceeds from the ruler.

(6) Folly is set in great heights, and the rich sit in a low place.

(7) I have seen servants on horses, and princes walking like servants on the earth.

(8) He who digs a pit may fall into it; and whoever breaks through a wall may be bitten by a snake.

(9) Whoever carves out stones may be injured by them. Whoever splits wood may be endangered thereby.

(10) If the axe is blunt, and one doesn't sharpen the edge, then he must use more strength; but wisdom is advantageous to success.

(11) If the snake bites before it is charmed, then is there no advantage to the charmer's tongue.

(12) The words of a wise man's mouth are gracious; but a fool is swallowed by his own lips.

(13) The beginning of the words of his mouth is foolishness; and the end of his talk is evil madness.

(14) A fool also multiplies words. Man doesn't know what will be; and that which will be after him, who can tell him?

(15) The labor of fools wearies every one of them; for he doesn't know how to go to the city.

(16) Woe to you, land, when your king is a child, and your princes eat in the morning!

(17) Happy are you, land, when your king is the son of nobles, and your princes eat in due season, for strength, and not for drunkenness!

(18) By slothfulness the roof sinks in; and through idleness of the hands the house leaks.

(19) A feast is made for laughter, and wine makes the life glad; and money is the answer for all things.

(ט:יז) דְּבַרֵי חֲכָמִים בְּנִחָת נִשְׁמָעִים מִזְעָקַת מוֹשֵׁל בְּכִסְיָאִים :

(יח) טוֹבָה חֲכָמָה מִפְּלִי קָרָב וְחוֹטֵא אֶחָד יִאַבֵּד טוֹבָה הַרְבֵּה :

(י:א) זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבְיַע שֶׁמֶן רוֹחֵם יִקַּר מִחֲכָמָה מִכְּבוֹד סְכָלוֹת מַעֲט :

(ב) לֵב חָכֵם לִימִינוֹ וְלֵב פְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ :

(ג) וְגַם צְדָקָה כְּשֶׁסְּכָל הַלֵּף לְבוֹ חֲסָר וְאָמַר לְכָל סְכָל הוּא :

(ד) אִם-רוּחַ הַמוֹשֵׁל תִּעְלֶה עָלֶיךָ מִקוֹמֶךָ אַל-תִּנְגַח בִּי מִרְאָא יְנִיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים :

(ה) יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּשְׁנֵגָה שִׁצָא מִלְּפָנַי הַשְּׁלִיט :

(ו) נָתַן הַסֶּכֶל בְּמִרוֹמָיִם רַבִּים וְעִשְׂרִים בְּשֶׁפֶל יֵשְׁבוּ :

(ז) רְאִיתִי עֲבָדִים עַל-סוּסִים וְשָׂרִים הַלְכִים כְּעֲבָדִים עַל-הָאָרֶץ :

(ח) חָפַר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל וּפְרָץ גָּדַר יִשְׁכְּנוּ נָחַשׁ :

(ט) מִסִּיעַ אֲבָלִים יַעֲצֵב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסְכּוּ בָם :

(י) אִם-סִקֶּה הַבַּרְזֵל וְהוּא לֹא-יִפְגֵּם קַלְקֵל וְחִלְלִים יִגְבֹּר וְיִתְרוֹן הַכְּשִׁיר חֲכָמָה :

(יא) אִם-יִשָּׁף הַנְּחֹשׁ בְּלוֹא-לַחֵשׁ וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן :

(יב) דְּבַרֵי פִי-חֲכָם חַן וְשִׁפְתוֹת פְּסִיל תִּבְלַעְנוּ :

(יג) תַּחֲלַת דְּבַר-פִּיהוּ סְכָלוֹת וְאַחֲרֵית פִּיהוּ הוֹלְלוֹת רָעָה :

(יד) וְחֶסְכָּל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא-יִדַע הָאָדָם מֵה־שִׁיחֵהָ וְאִשֶּׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ :

(טו) עֲמַל הַכְּסִיָּלִים תִּגְנֹעַנּוּ אִשֶּׁר לֹא-יִדַע לְלַכֵּת אֶל-עִיר :

(טז) אֵי-לֵךְ אֵרֶץ שְׁמֵלֶכָה גָּעַר וְשָׂרִיף בְּבִקָר יֹאכְלוּ :

(יז) אִשֶּׁרֵךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכָה בְּרוּחוֹרִים וְשָׂרִיף בְּעַת יֹאכְלוּ בְּגִבּוֹרָה וְלֹא בְשִׂתִּי :

(יח) בְּעֲצָלְתֵיךָ יִמָּדַת הַמְּקַרָּה וּבְשִׁפְלוֹת גְּדִים יִדְלֶף הַבַּיִת :

(יט) לְשֹׁחֹק עֵשִׂים לָחֵם וְגִין יִשְׂמַח חַיִּים וְהַכְּסוֹף יַעֲנֶה אֶת-הַכֹּל :

י:כ-יב:ז - הירא (ג)

(X:20) Don't curse the king, no, not in your thoughts; and don't curse the rich in your bedchamber: for a bird of the sky may carry your voice, and that which has wings may tell the matter.

(XI:1) Cast your bread on the waters; for you shall find it after many days.

(2) Give a portion to seven, yes, even to eight; for you don't know what evil will be on the earth.

(3) If the clouds are full of rain, they empty themselves on the earth; and if a tree falls toward the south, or toward the north, in the place where the tree falls, there shall it be.

(4) He who observes the wind won't sow; and he who regards the clouds won't reap.

(5) As you don't know what is the way of the wind or how the bones grow in the womb of her who is with child; even so you don't know the work of God who does all.

(6) In the morning sow your seed, and in the evening don't withhold your hand; for you don't know which will prosper, whether this or that, or whether they both will be equally good.

(7) Truly the light is sweet, and a pleasant thing it is for the eyes to see the sun.

(8) Yes, if a man lives many years, let him rejoice in them all; but let him remember the days of darkness, for they shall be many. All that comes is vanity.

(9) Rejoice, young man, in your youth, and let your heart cheer you in the days of your youth, and walk in the ways of your heart, and in the sight of your eyes; but know that for all these things God will bring you into judgment.

(10) Therefore remove sorrow from your heart, and put away evil from your flesh; for youth and the dawn of life are vanity.

(XII:1) Remember also your Creator in the days of your youth, before the evil days come, and the years draw near, when you will say, "I have no pleasure in them;"

(2) before the sun, the light, the moon, and the stars are darkened, and the clouds return after the rain;

(3) in the day when the keepers of the house shall tremble, and the strong men shall bow themselves, and the grinders cease because they are few, and those who look out of the windows are darkened,

(4) and the doors shall be shut in the street; when the sound of the grinding is low, and one shall rise up at the voice of a bird, and all the daughters of music shall be brought low,

(5) yes, they shall be afraid of heights, and terrors will be in the way, and the almond tree shall blossom, and the grasshopper shall be a burden, and desire shall fail; because man goes to his everlasting home, and the mourners go about the streets:

(6) before the silver cord is severed, or the golden bowl is broken, or the pitcher is broken at the spring, or the wheel broken at the cistern,

(7) and the dust returns to the earth as it was, and the spirit returns to God who gave it.

(י:כ) גם במדעך מלך אלתקלל ובחדרל משכבך אלתקלל עשיר כי עוף השמים יוליך אתהקול ובעל כנפים יגיד דבר :

(יא:א) שלח לחמך עלפני המים כיברב הימים תמצאנו :
(ב) תרחלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מהיהיה רעה עלהארץ :

(ג) אםימלאו העבים גשם עלהארץ יריקו ואסיפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא :

(ד) שמר רוח לא זרע וראה בעבים לא יקצור :
(ה) כאשר אינך יודע מהדרך היום פעצמים בבטן המלאה פכה לא תדע אתמעשה האלהים אשר יעשה אתהכל :

(ו) בבקר זרע אתזרעך ולערב אליתנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה אוזה ואסישניהם כאחד טובים :

(ז) ומתוך האור וטוב לעינים לראות אתהשמש :
(ח) כי אםשינים הרבה יחיה האדם בכלם ששמח ויזכר אתימי החושך ביהרבה יהיו פלשבא הבל :

(ט) שמח בחור ביולדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרךי לבך ובמראי עיניך ודע כי עלכלאלה ביאד האלהים במשפט :

(י) והסר לעס מלבך והעבר רעה מבשרך ביהילדות והשחרות הבל :

(יב:א) וזכר אתבוראיך בימי בחורותיך עד אשר לאיבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר איולי בהם חפץ :

(ב) עד אשר לאתחשך השמש והאור והיחם והכוכבים ושבו העבים אתר הגשם :

(ג) ביום שיזעל שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות :

(ד) וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כלבנות השיר :

(ה) גם מגבה יראו וחתחתים בדרך ונגאץ השקד ויסתבל החלב ותפר האביונה ביהלך האדם אלביית עולמו וסבבו בשוק הספדים :

(ו) עד אשר לאירתק חבל הפסוף ותרא גלת הזחב ותשבר פל עלהמבוע ונרץ הגלגל אלהבור :

(ז) וישב העפר עלהארץ כשהיה והרים תשוב אלההאלהים אשר נתנה :

יב:ח-יד - סיכום

(XII:8) Vanity of vanities, says Kohelet. All is vanity!

(9) Further, because Kohelet was wise, he still taught the people knowledge. Yes, he pondered, sought out, and set in order many proverbs.

(10) Kohelet sought to find out desirable words, and that which was written uprightly, words of truth.

(11) The words of the wise are like goads; and like nails well fastened are words from the masters of collections, which are given from one shepherd.

(12) Furthermore, my son, be admonished: of making many books there is no end; and much study is a weariness of the flesh.

(13) This is the end of the matter. All has been heard. Fear God, and keep his commandments, for this is the whole duty of man.

(14) For God will bring every work into judgment, with every hidden thing, whether it is good, or whether it is evil.

(יב:ח) הַבֵּל הַבְּלִים אָמַר הַקֹּהֵלֶת הַכֹּל הַבֵּל :

(ט) וַיִּתֵּר שֶׁהָיָה קֹהֵלֶת חָכָם עוֹד לְמַדְדַּעַת אֶת־הָעָם וְאִגְוֹן וְחִקָּר תִּקְוֵן מִשְׁלֵיִם הַרְבֵּה :

(י) בִּקְשׁ קֹהֵלֶת לְמַצָּא דְבָרֵי־חֶפֶץ וְכַתּוּב לִשְׂר דְבָרֵי אֱמֶת :

(יא) דְבָרֵי חֲכָמִים כְּדָרְבָנוֹת וְכַמְשֻׁמְרוֹת נְטוּעִים בְּעֵלְי אֲסָפוֹת נִתְּנֵי מֵרֶעָה אֶחָד :

(יב) וַיִּתֵּר מֵהֵמָּה בְּנֵי הַזָּהָר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אִין קֹץ וְלֶהֱג הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשָׂר :

(יג) סוֹף דְבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי־זָה כָּל־הָאָדָם :

(יד) כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה - הָאֱלֹהִים יִבָּא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל־נַעֲלָם אִסְטוֹב וְאִסְרַע :